

Sygn. akt: XU-312/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we W.

w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 21 lutego 2013r. we W.

sprawy z odwołania **M. R.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 14 maja 2011r. znak: (...)

w sprawie **M. R.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o **świadczenie rehabilitacyjne**

oddala odwołanie.

Sygn. akt X U 312/12

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. decyzją z 14 maja 2012r. odmówił ubezpieczonemu M. R. prawa do świadczenia rehabilitacyjnego z powodu odzyskania zdolności do pracy. Zdaniem strony pozwanej wnioskodawcy nie przysługuje prawo do świadczenia rehabilitacyjnego wobec orzeczenia komisji lekarskiej ZUS, która uznała, że wnioskodawca po wyczerpaniu zasiłków chorobowych jest zdolny do pracy.

We wniesionym od tej decyzji odwołaniu wnioskodawca wnosił o jej zmianę i przyznanie prawa do świadczenia rehabilitacyjnego, gdyż stan jego zdrowia nie pozwalała mu na podjęcie pracy. W uzasadnieniu odwołania wnioskodawca podniósł, że podlega permanentnej rehabilitacji zaplanowanej do września 2012r., a więc nie mogła strona pozwana przyjąć, iż po wyczerpaniu zasiłku chorobowego odzyskał on zdolność do pracy.

Strona pozwana w udzielonej odpowiedzi na odwołanie wniosła o jego oddalenie jako niezasadne.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca M. R. z zawodu blacharz karoseryjny, w okresie od dnia 13 października 2011r. do 12 kwietnia 2012r. wykorzystał 182 dniowy okres zasiłkowy, początkowo z powodu nadciśnienia tętniczego i bólów w klatce piersiowej, a następnie po urazie barku prawego. W dniu 27 marca 2012r. wnioskodawca wystąpił do Oddziału ZUS we W. z wnioskiem o przyznanie prawa do świadczenia rehabilitacyjnego. Został skierowany na badanie do lekarza orzecznika ZUS, który w dniu 13 kwietnia 2012r., orzekł, że wnioskodawca jest zdolny do pracy i brak jest podstaw do przyznania prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

Z wydanym orzeczeniem wnioskodawca nie zgodził się i wniósł sprzeciw do komisji lekarskiej ZUS, która na posiedzeniu w dniu 09 maja 2012r. podtrzymała stanowisko lekarza orzecznika ZUS.

Dowód: dokumentacja orzecznicza ZUS.

Postanowieniem z dnia 22 czerwca 2012r. na podstawie art.468 § 1 i § 2 pkt. 4 i § 4 kpc Sąd podjął czynności wyjaśniające przez zasięgnięcie opinii biegłych sądowych: chirurga ortopedy, neurologa i internisty na okoliczność ustalenia po przeprowadzeniu badania wnioskodawcy i analizie całości dokumentacji w sprawie, czy wnioskodawca jest nadal od dnia 13 kwietnia 2012r. niezdolny do pracy, a dalsze leczenie i rehabilitacja roszą nadzieję odzyskania zdolności do pracy i czy może mieć przyznane prawo do świadczenia rehabilitacyjnego i na jaki okres, najdłużej na okres 12 miesięcy.

W wydanej w dniu 18 września 2012r. opinii biegli sądowi chirurg ortopeda, neurolog i internista rozpoznali u wnioskodawcy min. stan po złamaniu kompresyjnym trzonu kręgu Th 11 małego stopnia, zmiany zwyrodnieniowo dyskopatyczne kręgosłupa bez objawów ubytkowych, przewlekłą chorobę niedokrwienną serca bez istotnych zmian, pierwotne nadciśnienie tętnicze bez powikłań. Na tej podstawie biegli orzekł, że wnioskodawca był po dniu 13 kwietnia 2012r. zdolny do pracy na poziomie posiadanych kwalifikacji .

Dowód: opinia biegłych sądowych z 18.09.2012r. – k. 20 as.

Z treścią wydanej opinii nie zgodził się wnioskodawca i przedłożył dodatkową dokumentację w sprawie.

Strony pozwana nie składała zastrzeżeń do wydanej opinii.

Postanowieniem z dnia 11 grudnia 2012r. Sąd dopuścił dowód z uzupełniającej opinii biegłych sądowych chirurga ortopedy, neurologa i internisty na okoliczność ustalenia czy przedłożona dokumentacja medyczna jest podatna do zmiany opinii z dnia 18 września 2012r.

W wydanej w dniu 31 grudnia 2012r opinii uzupełniającej biegli sądowi podtrzymali opinie z dnia 18 września 2012r.

Dowód: opinia uzupełniająca biegłych sądowych z 31.12.2012r. – k. 46 as.

Z wydana w sprawie opinią uzupełniająca wnioskodawca nie zgodził się, gdyż jego zdaniem w najbliższym czasie będzie on poddany kolejnemu zabiegowi chirurgicznemu co świadczy o jego niezdolności do pracy. Wnioskodawca wniósł o wydanie opinii uzupełniającej lub o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych sądowych.

Sąd nie uwzględnił kolejnych zastrzeżeń wnioskodawcy do opinii uzupełniającej i oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii innego zespołu biegłych sądowych.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.18 ustawy z 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa – Dz. U. z 2010r. Nr 77, poz.512 ze zm. świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu który, po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza roszą odzyskanie zdolności do pracy. Świadczenie rehabilitacyjne przysługuje przez okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy. Na okoliczność ustalenia czy wnioskodawca może po dniu 13 kwietnia 2012r. być uznanym za niezdolnego do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja roszą odzyskanie zdolności do pracy została wydana w sprawie opinia przez biegłych sądowych chirurga ortopedy, neurologa i internistę. Biegli sądowi potwierdził fakt odzyskania przez wnioskodawcę zdolności do pracy po wykorzystaniu 182 dniowego okresu zasiłkowego.

Opinia biegłych sądowych z dnia 18 września 2012r. i opinia uzupełniająca z dnia 31 grudnia 2012r. zasługują na przymiot wiarygodności. Opinie te zostały sporządzone w sposób obiektywny, rzetelny i pełny, a ich wydanie zostało poprzedzone wnikliwym zapoznaniem się z dokumentacją medyczną, zebraniem wywiadu oraz bezpośrednim badaniem wnioskodawcy. Zdaniem biegłych sądowych w badaniu nie stwierdza się istotnego funkcjonalnego ograniczenia ruchomości w stawie barkowym prawym oraz w obu stawach biodrowych. Prawidłowo wykształcony aparat mięśniowy w zakresie kończyn świadczy o prawidłowym wykorzystaniu funkcji tych stawów i nie powodują niezdolności do pracy.

Zdaniem Sądu opinia i opinia uzupełniająca jest pełna, uwzględnia wszystkie istniejące schorzenia oraz stopień ich nasilenia u wnioskodawcy.

Dowód z opinii biegłego podlega ocenie Sądu przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c., na podstawie właściwych dla jej przedmiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji, jak dowód na stwierdzenie faktów, na podstawie kryterium prawdy i fałszu. Nie są miarodajne dla oceny tego dowodu niekonkurencyjne z nim oceny świadków i uczestników postępowania, co do faktów będących przedmiotem opinii (zob. uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 7 listopada 2000 r., I CKN 1170/98, OSNC 2001, nr 4, poz. 64; uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 15 listopada 2002 r., V CKN 1354/00, niepubl.). W przedmiotowej opinii biegły sądowy odpowiedział na wszystkie postawione przez Sąd pytania. Swoje stanowisko poparł wnikliwą analizą dokumentacji medycznej oraz przeprowadzonym badaniem powoda.

Zdaniem Sądu opinia jest pełna, uwzględnia wszystkie istniejące schorzenia oraz stopień ich nasilenia u powoda. Sąd w pełni podziela stanowisko zajęte w opinii przez biegłego.

Zaznaczyć należy, że zastrzeżenia zgłoszone przez wnioskodawcę dotyczące opinii sądowo-lekarskiej nie zasługiwały na uwzględnienie. Wbrew jednoznacznie brzmiących i kategorycznych wniosków przedmiotowych opinii, wnioskodawca pozostawał przy stanowisku, że dolegliwości jakie utrzymywały się u powoda po wyczerpaniu zasiłku chorobowego były istotne w stopniu uzasadniającym przyznanie świadczenia rehabilitacyjnego, a także z uwagi na planowany w kwietniu 2013r. zabieg. Z taką argumentacją nie można się zgodzić. Wnioski obu opinii odnoszące się do wpływu stanu fizycznego powoda na jego zdolność do pracy były jednoznaczne, logicznie wyprowadzone z wszechstronnej analizy dokumentacji lekarskiej i wywiadu i tym samym zasługiwały na pełne uwzględnienie Sądu. Należy podkreślić, że ocena wpływu stanu zdrowia fizycznego na zdolność powoda do podjęcia pracy wymagała wiadomości specjalnych. Tym samym wobec nie budzących zastrzeżeń i wątpliwości treści obu opinii, sąd przyjął wnioski z nich wypływające za własne i w związku z tym nie poparte merytorycznie zastrzeżenia powoda odnoszące się do tych opinii nie zasługiwały na uwzględnienie. Zdaniem Sądu samo niezadowolenie z treści wydanej opinii nie może być podstawą do żądania dopuszczenia dowodu z opinii innego zespołu biegłych sądowych.

Zdaniem Sądu wnioskodawca po wyczerpaniu 182 dniowego okresu zasiłkowego odzyskał zdolność do pracy. Wnioskodawcy nie przysługuje więc prawo do świadczenia rehabilitacyjnego.

Z tych względów na podstawie art. 477¹⁴ § 1 Kpc, Sąd orzekł jak w sentencji.

Sędzia

(B. B.)

Zarządzenie:

1) odnotować w repertorium

2) odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy z pouczeniem

3) kal. 14 dni

Dnia 26.02.2013r.